

Szabó Lőrinc

(1900–1957)

Szénásszekér

Szénásszekér ment át az éjszaka
a városon, az utcánkon, fehér
holdfényben, – óh hogy felfigyeltek a
fülledt házsorok! Hogy nyújtóztak és
sóhajtoztak a roncs körüti fák!
Szénásszekér ment át a városon.
Jött és továbbment: úszott, lebegett
az édes szagban, amely vele jött,
úszott a fényben, úszott és mesélt –
nekem mesélt! Nekem hozta el a
falusi holdat, tömzsi tücsköket,
lompos komondort, rétet, aratók
bőtorkú dalait, mezei nők
barna bőrét, ekét és vödörket,
cigány nyirettyűt, dűnnyögő dudát,
hozta magával emlékeimet,
utánam hozta kormosderekű

bikák szemében az erős napot,
a trágyát és az egek árvizét,
a záporban felfrissült dombokat,
kegyetlen munkát, erőt, szigorú
kitartást, – mindent utánam hozott!
Visszahozott mindent, s míg áthaladt
a villanyfényes, siri városon,
az éjszaka körútján: szívdobogva
hallgattam, hogy nőnek köröttem a
fák, füvek, erdők, s távol ormokon
roppant testét végigterítve hogy
lélegzik ős álmában a hegyek
tölgyhomlokú, bozontos istene.

Súlya alatt új és remek
Autója bölgve megremeg...

Ó, áprilisi út-szél,
Tréfás, arcomba fútt szél,

Rügyecskék, zöldacél-rugók,
Ó, fuvalás aranyrigók,

Ó, csermelyhangú csízek,
Illatos, édes ízek,

De jó most elfeledni, hogy
Az élet rút és vad dolog,

Hogy itt, amennyi arc van,
Megannyi csúnya harc van,

S hogy botrány lenne, ajajaj,
Micsoda cifra, szörnyű baj,

Ha most, annak jeléül,
Hogy tavasszal megbékül

Szegénység, bánat, szenvedés,
Belépnék e szép kertbe és

– Áprilisi merénylő –
A hájas úrnak fénylő

Búbjára rábökném szelíd
Óklóm vidám barackjait.

KARINTHY FRIGYES (1887–1938)

Budapesten született. Iskoláit is itt végezte.
Érettségi után a műegyetemre iratkozik be, de vizs-
gáinak nyomát sem találjuk...

Fiatalon, szinte gyerekfővel kezdett írni: naplót
vezetett, melyet rajzokkal illusztrált. Hamarosan hosz-
szabb műve is megjelenik a Magyar Képesvilág című
lapban, 1902 végén, tizenöt éves korában: Nászutázás a
föld középpontja felé címmel. 1906-tól rendszeresen
megjelennek írásai Az Ujságban, a Budapesti Napló-
ban, a Borsszem Jankó c. satirikus vicclapban, s a
háború idején a Budapesti Hírlapban.

Verseivel és novelláival a Nyugatban jelentkezett:
a folyóiratnak haláláig munkatársa maradt, s a Nyugat
első nemzedékének nagyjai közé számított.

Első komoly sikerét, az 1912-ben kötetben is
megjelent, Így írtok ti irodalmi paródiáival aratta.

1916-ban a Tanár úr kérem c. könyve fokozza
népszerűségét. A kötet alapötlete, hogy az iskoláskor
utáni évek, a felnőtt élet: nem más, mint egy álom...

BABITS BIHÁLY*

Született Szekszárdon: néhány nappal születése
előtt ugyanis titkos figyelmeztetéssel rávette édes-
anyját, hogy utazzék Szekszárdra, nehogy „Szek-
szárdon Születtem. Színésznőt Szerettem” című
leendő versében az alliterációt elrontsák. Már
hatéves korában egészen fejlett nyelvezete volt: az
iskolában fél kézzel, harmincezer olyan magyar szót
tudott fölemelni, ami „B”-vel kezdődik, míg
iskolatársainak a fáradságtól már kilógott a nyelve-
zete. A fogarasi elemi és a verseci főgimnázium
nyolc osztálya jártak beléje, azonkívül nála végzett a
budapesti tudományegyetem filológiai fakultása.
Majd a technikára került, ahol több szabadalmat
nyert, újfajta alumínium ige-kötők-szó-csavarok- és
kettősfedélű mondatszerkezetekre, melyek Edison-
nak „A modern verstechnika vívmányai és a
villamos nagyanyacsavar” című munkájában is
fölemlítvék. Nyersei nyőleg a Nyugatnál nyelentek
meg: legutolsó kötete a „Főtisztelendő úr, kérem, az
esti takarmányszállítás minden valószínűség szerint
megérkezik” című, hosszú feltűnést keltett.

* Az eredeti „Mihály”-t belügyminiszeri engedéllyel „Bihály”-ra változ-
tatta költőnk azzal a megjegyzéssel, hogy tchetségtelen keresztapja nem
gondolt az alliterációkra.

A „Klasszikus Gyomorgörcsök” ciklusból

FUTURUM EXACTUM

Plutó e torzót márványból szoborta,
Ó, torzók torza, bőrző Dunakorzó
Ó, korzók korza, őrző dunnaorzó
Mint ferde torta és megint retorta.

De Afrikában fú az antipasszát
És négerék masszálnak pántlimasszát
És ott az ég oly régi, égi méla.

S tán pápuákok pengetnek poros fát
S nem lesz Nyugat már, sem Fenyő, sem Osvát
S még él Balázs, még él a méla Béla.

ANTI-K SZERELEM

„S MEGINT ELŐLRŐL”

– Részlet –

„Mi, hát nekem bajuszom van talán?”
S én szólék: Ó, kegyed mély mívű marha,
Ezt mondtam csak a széphangzás mián.

„De hogyha ezt nem érti, drága mirrha,
Egymáshoz nincs közünk, se végre mátul,
Kegyed nem készült, aztán hol az írka?”

„Az ember végre még sincs csupa fábul.
Kegyed nem tudja, mi az asszonánc?
Eriggyen, mert rúgok bele hátul. –
S megint előlről.”